

er bemyndiget til at regulere Taksterne og denne Bemyndigelse vil selvfølgelig blive benyttet under skønsomt Hensyn til alle Sider.

Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) var inde paa forskellige Spørgsmaal, deriblandt ogsaa Spørgsmaalet om Statsbanernes forretningsmæssige Ledelse. Det ærede Medlem mente ikke, at en virkelig forretningsmæssig Ledelse kan gennemføres, og andre ærede Medlemmer have været inde paa det samme. Det er naturligvis rigtigt, blandt andet af den Grund, at Rigsdagen ikke sjælden foretager større eller mindre Udvidelser paa Statsbanernes Omraade, der fraraades meget stærkt fra Banernes Ledelses Side netop af forretningsmæssige Hensyn. Men deri behøver jo ikke at ligge, at man ikke skulde være i Stand til i større Grad end hidtil at tage Sigte paa, baade fra Administrationens og Rigsdagens Side, at Driften føres med mere forretningsmæssige Hensyn for Øje end hidtil.

Det ærede kongevalgte Medlem var ked af Dobbeltbilletsystemet, han vilde hellere have det konstante Tillæg. Det vilde jeg selvfølgelig ogsaa have foretrukket, ellers vilde jeg ikke have foreslaaet det, men jeg finder dog, at der kan være saa gode Grunde for at skaane de korte Afstande, at jeg ikke har villet modsætte mig Dobbeltbilletter indenfor en Afstand af 20 Kilometer.

Saa omtalte det ærede Medlem Bilaget under Nr. 11 angaaende Statsbanernes direkte Forbindelse med Privatbanerne og ankede over, at Godset ikke kunde forsendes ad de korteste Forbindelsesrouter. Jeg skal sige, at det er et Forhold, der trænger paa og maa have sin Løsning, men man maa være klar over, at det vil medføre en betydelig Bekostning for Statsbanerne. Det vil betyde en Indtægtsnedgang af $\frac{3}{4}$ Mill., og som de finansielle Forhold ere i Øjeblikket, og som Udbyttet i Øjeblikket er af Statsbanerne, er der jo ikke megen Grund til at gennemføre en Ordning, der vil bringe Statsbanerne et saadant Tab. Noget andet er, at naar vi faa Takstloven gennemført, og Konjunkturerne i øvrigt bedre sig noget, da forekommer det mig, at saa er Tiden inde til at tage det Spørgsmaal op, og saa vil jeg ogsaa være villig til at imødekomme det ærede Medlem og være behjælpelig med at finde en Løsning.

Med Hensyn til, at det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat til at undersøge Statsbanernes hele Forhold, bør bestaa af Folk, som have Forstand paa Jernbane-

sager, af praktiske Folk, da er jeg selvfølgelig enig i denne Betragtning.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) var ligesom det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) inde paa, om det ikke vilde være rigtigere at gennemføre et 10 pCt. Tillæg for Gods, og, saa vidt jeg forstod det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, var han noget inde paa den Tanke, at man skulde gennemføre det baade for Person- og Godstaksterne — som en midlertidig Foranstaltning, saaledes at man senere kunde gennemføre en Takstreform. Jeg vil derom sige, at en 10 pCt. eller 15 pCt. Forhøjelse for Godsets Vedkommende vil være meget at fraraade, idet Forholdene her ere saa forskellige, at de meget vel kunne trænge til en Regulering; og efter den Bemyndigelse, som Lovforslaget giver Administrationen, vil en skønsom Regulering ogsaa kunne foretages. Men hertil kommer, at vil man indskrænke sig til en midlertidig Reform, er jeg alvorlig bange for, at det hele ikke bliver til noget som helst. Og saa vidt jeg kan skønne, ere baade det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds og det ærede 5te Medlem for 6te Kreds enige i, at vi bør komme til en Takstforhøjelse. At en Forhøjelse skulde kunne træde i Kraft straks, hvis man gik til det 10 Øres Tillæg, kan jeg heller ikke indse, for de samme Forhold, navnlig med Hensyn til Indregning med baade indenlandske og udenlandske Forbindelser, ville ogsaa gøre sig gældende i det Tilfælde. Man vil ganske naturlig forlange, at inden Godstaksterne træde i Kraft, skulle de ogsaa i dette Tilfælde være indregnede med Udlandet, og i saa Tilfælde kunde der ikke naas noget med Hensyn til den snarlige Gennemførelse. Men, som sagt, jeg nærer alvorlig Frygt for, at et saadant Forslag ikke vilde kunne gennemføres, og vil derfor meget indstændig fraraade det og derimod tilraade, at man, selv om man ikke mener at kunne slutte sig til det foreliggende Forslag uden Ændringer, dog benytter dette som Grundlag for de Ændringer, man ønsker at stille.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (A. L. Andersen) ville modsætte sig Gennemførelsen af denne Reform, og for saa vidt har det jo ikke nogen Interesse at diskutere med de ærede Medlemmer. Jeg kan kun anerkende, at deres Udtalelser ere faldne saa tydelige og klare, som Tilfældet er, der er ikke stukket noget under Stolen. De ville ikke arbejde med paa Forslaget, og saa ved man, hvor-